

בבית המשפט העליון

בע"ס 2788/18

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקשת: פלונית

נגד

המשיבות: 1. פלונית
2. עו"ד סנדרה בוכהיים דה וינד – אפוטרופא לדין

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי
בחיפה מיום 11.3.2018 ברמ"ש 72549-01-18 [פורסם בנבו]
שניתן על ידי כבוד השופט ח' שרעבי

בשם המבקשת: עו"ד מתן חודורוב

בשם המשיבה 1: עו"ד עירא הדר

בשם המשיבה 2: בעצמה

מיני-רציו:

* נדחתה בקשה לרשות ערעור בגלגול שלישי על החלטת ביהמ"ש לענייני משפחה שבה הורה להתחיל ב"הליך יצירת קשר" בין המשיבה לבין הקטין ס' – בנה הביולוגי של המבקשת שהיא בת זוגה לשעבר של המשיבה – כסעד זמני.

* משפחה – משמורת קטינים – סעד זמני

* משפחה – הסדרי ראייה – זוגות חד מיניים

* בתי-משפט – רשות ערעור – מתי תינתן

בקשת רשות ערעור על פס"ד של בימ"ש מחוזי שנענה לבקשה להעניק רשות ערעור על החלטתו של ביהמ"ש לענייני משפחה אך דחה את הערעור לגופו. מקורה של הבקשה בהליכים משפטיים המתנהלים בין המשיבה והמבקשת, בנות זוג לשעבר, בכל הנוגע לשני קטינים (להלן: ע' וס') שאותם הרתה המבקשת, מתרומת זרע של אותו תורם, בעת שמערכת היחסים בין השתיים עמדה על כנה. ע' נולד בתקופת הקשר, ובהמשך לבקשה משותפת שהגישו השתיים בתקופת הקשר, ניתן צו המורה על אימוצו ע"י המשיבה זמן קצר לאחר הפרידה. ס' נולד לאחר סיום הקשר. המבקשת הגישה תביעות משמורת ומזונות בענייניו של ע'. המשיבה מצדה הגישה תביעה לקביעת משמורת זמנית שהות ביחס לשני הקטינים. במסגרת זו, היא עתרה ל"כינון הסדרי ראייה" בקשר ל-ס'. עניינו של ההליך הנוכחי,

בהחלטת ביהמ"ש לענייני משפחה שבה הורה להתחיל ב"הליך יצירת קשר" בין המשיבה לבין הקטין ס', כסעד זמני.

ביהמ"ש העליון (השופטת ד' ברק-ארז) דחה את הבקשה מהטעמים הבאים:

כידוע, רשות ערעור ב"גלגול שלישי" ניתנת אך במקרים שבהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות כללית, החורגת מעניינם של הצדדים הישירים למחלוקת. אמת מידה זו מוחלת ביתר שאת בהליך שנסב כולו על סעדים זמניים וזאת על רקע מידת ההתערבות המצומצמת ממילא של ערכאת הערעור בשיקול דעתה של הערכאה הדיונית בנוגע למתן סעד זמני.

אכן, הבקשה דנן נוגעת בהיבטים אנושיים ורגישים מאין כמותם, ואינה דיון "טיפוסי" או "שגרתית" בסעד זמני. המדובר בסעד המאפשר, ולו באופן ראשוני, קיומו של קשר בין המשיבה לבין ס'. חרף זאת, ביהמ"ש אינו סבור שיש מקום להתערב בהחלטותיהן המפורטות והמנומקות של הערכאות הקודמות בעניין זה. החלטתו של ביהמ"ש לענייני משפחה התבססה על חוות דעתו של המומחה מטעם ביהמ"ש ועל המלצתו, כמו גם על עמדתן של האפוטרופא לדין והעו"ס לסדרי דין. ביהמ"ש לענייני משפחה הנחה עצמו בהחלטתו לאורו של עקרון טובת הילד. ההחלטה שקיבל היא החלטה זהירה, המאפשרת מפגשים בין המשיבה ל-ס' בפיקוח, במסגרת מרכז הקשר, ותוך הצגתה של המשיבה ל-ס' בתור אמו של ע'. כפי שסבר ביהמ"ש המחוזי, שדן לעומק בטענותיה של המבקשת, אף בימ"ש זה אינו סבור כי בהחלטה מושא הבקשה נפל פגם המצדיק התערבות, לא כל שכן בגלגול שלישי.

בהתחשב באופייה האמור של ההחלטה, ביהמ"ש אינו סבור כי הטענות העקרוניות לכאורה שהעלתה המבקשת מצדיקות מתן רשות ערעור במקרה זה. כאמור, המחלוקות העיקריות בין המבקשת למשיבה טרם התבררו עד תום, ואין מקום להרחיב את היריעה בעניינן בשלב זה. כפי שאף ציין ביהמ"ש המחוזי, גישה זו מקבלת משנה תוקף במקרה דנן, שבו ממילא ניתן להניח כי גם בעתיד יתקיים קשר כלשהו בין המשיבה לבין ס', בהיותה אמו של אחיו, ע'.

החלטה

1. בפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 11.3.2018 (רמ"ש 72549-01-18), [פורסם בנבו] השופט ח' שרעבי). בית המשפט המחוזי נענה לבקשה להעניק רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט לענייני משפחה בחיפה מיום 8.1.2018 (תלה"ם 6066-06-16, השופטת ה' גורביץ שינפולד), אך דחה את הערעור לגופו.

רקע והליכים קודמים

2. מקורה של הבקשה הוא בהליכים משפטיים המתנהלים בין המשיבה והמבקשת, בנות זוג לשעבר, בכל הנוגע לשני קטינים שאותם הרתה המבקשת בעת

שמערכת היחסים בין השתיים עמדה על כנה, כפי שיפורט להלן. יצוין כי המשיבה אינה יכולה להרות בעצמה מטעמים רפואיים.

3. המבקשת והמשיבה החלו לקיים מערכת יחסים זוגית בשנת 2009, ובשנת 2010 ערכו מסיבת נישואין פרטית. בהמשך, הרתה המבקשת מתרומת זרע ובשנת 2012 ילדה את הקטין ע'. בשנת 2015 הרתה המבקשת בשנית מתרומת זרע של אותו תורם. כמו כן, באותה שנה הגישו המבקשת והמשיבה בקשה משותפת לבית המשפט לענייני משפחה למתן צו אימוץ שיורה על אימוצו של ע' על ידי המשיבה.

4. בטרם ניתן צו האימוץ, ובעת שהמבקשת הייתה בהריון, יחסיהן של בנות הזוג עלו על שרטון, ובחודש ינואר 2016 הן נפרדו. בחודש אפריל 2016 נולד הקטין ס'. ביום 17.5.2016 ניתן צו אימוץ לפיו ע' אומץ על ידי המשיבה.

5. בעקבות פרידתן פתחו המבקשת והמשיבה במספר הליכים בבית המשפט לענייני משפחה. המבקשת הגישה תביעות משמורת ומזונות בענייניו של ע'. המשיבה מצדה הגישה תביעה לקביעת משמורת וזמני שהות ביחס לשני הקטינים. במסגרת זו, היא עתרה ל"כינון הסדרי ראייה" בקשר ל-ס'.

6. בשלב זה, נתן בית המשפט לענייני משפחה הוראות שעניינן הסמכת עו"ס לסדרי דין, מינוי אפוטרופא לדין עבור הקטינים ומינוי מומחית מטעם בית המשפט, בהסכמת הצדדים. בהמשך נקבע כי יש למנות מומחה חדש, מכיוון שהמומחית שמונתה במקור שימשה כמטפלת זוגית עבור הצדדים טרם מינויה.

7. ביום 14.6.2017 קבע בית המשפט לענייני משפחה כי יש להתחיל לקיים מפגשים בין המשיבה לבין ס', וזאת על בסיס המלצות התסקיר שהוגש מטעם העו"ס לסדרי דין. החלטה זו בוטלה על ידי בית המשפט המחוזי בעקבות בקשת רשות ערעור שהוגשה לו, תוך שנקבע כי טרם מתן החלטה בעניין יש לקבל את חוות הדעת מטעם המומחה המוסמך בתחום.

8. חוות דעת המומחה הוגשה ביום 23.11.2017. בתמצית, המומחה סבר כי כינון קשר בין ס' לבין המשיבה עולה בקנה אחד עם טובתו של ס', וכי מבחינה פסיכולוגית-התפתחותית קיומן של שתי דמויות הוריות תיטיב עמו. המומחה הוסיף וציין בחוות

דעתו כי ממילא ע', אחיו של ס', הוא בנן המשותף של המבקשת והמשיבה, ועל כן לא ניתן ליצור הפרדה מוחלטת בין ס' לבין המשיבה. בהקשר זה ציין המומחה כי המלצתו חשובה לא רק מהיבט הקשר בין ס' למשיבה, אלא גם מהיבט האחאות בין הקטינים, שהם אחים ביולוגים מלאים. לפיכך, המומחה המליץ לאפשר למשיבה להיפגש עם ס' בהדרגה ובהדרכה של גורם טיפולי מוסמך ומומחה בתחום.

9. ביום 8.1.2018 נתן בית המשפט לענייני משפחה את ההחלטה העומדת ביסוד ההליך הנוכחי, ובה הורה להתחיל ב"הליך יצירת קשר" בין המשיבה לבין הקטין ס', כסעד זמני. בית המשפט לענייני משפחה דן באריכות בטענות שהעלתה המבקשת כנגד חוות דעתו של המומחה, ודחה אותן. כמו כן, בית המשפט לענייני משפחה קבע כי המלצתו של המומחה נתמכה גם בעמדת האפוסטרופא לדין ושל העו"ס לסדרי דין. בית המשפט לענייני משפחה ציין כי "הצדדים יצרו מציאות חיים מסוימת ויש לבחון את טובת הקטינים ביחס לאותה מציאות" (פסקה 41 להחלטתו). בהקשר זה צוין כי המבקשת והמשיבה הקימו משפחה בהחלטה משותפת, מתוך רצון לגדל יחדיו מספר ילדים אשר שתיהן ישמשו כאמהותיהם, וכי המבקשת היא שנשאה את ההריונות בשל בעיה רפואית שמנעה מהמשיבה לעשות כן. על רקע זה, קבע בית המשפט לענייני משפחה כי טובתו של ס' היא לגדול במשפחה בה שתי דמויות הוריות משמעותיות, וכי אינטרס זה גובר על החשש מפני קונפליקט שעשוי להתעורר בין האימהות ושניתן לתת לו מענה טיפולי באמצעות הדרכה מתאימה. בית המשפט לענייני משפחה הוסיף כי מהתרשמות הגורמים המטפלים שתי האימהות הן דמויות מיטיבות עבור הקטינים. בית המשפט לענייני משפחה התייחס גם לקשר בין שני הקטינים לבין עצמם, וציין כי בבחינת השיקול של טובת הילד יש מקום לתת משקל גם לחשיבות הימצאותם של הקטינים יחד.

10. על רקע האמור לעיל, קבע בית המשפט לענייני משפחה כי יש להתחיל בתהליך יצירת קשר בין ס' לבין המשיבה במסגרת מרכז הקשר. עוד נקבע כי המפגשים יתקיימו על פי הנחיותיו של העו"ס לסדרי דין ובליווי והדרכה של גורמי טיפול, וכי הצדדים ימשיכו להתייבב להדרכה הורית. להשלמת התמונה יצוין כי באשר ל-ע' נקבע כי ימשיכו להתקיים זמני שהייה שווים בין שתי האימהות, בהתאם להחלטה קודמת. בית המשפט לענייני משפחה קבע כי תסקיר משלים לעניין הקטינים יוגש בתוך 90 ימים, ולאחר מכן תתקבל החלטה באשר להמשך ניהול התביעות ההדדיות.

11. המבקשת הגישה בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי על החלטה האמורה. בבקשה נטען כי הסעד שניתן על ידי בית המשפט לענייני משפחה ייצור מצב קבוע ובלתי הפיך, שלאחריו לא ניתן יהיה להשיב את הגלגל לאחור. המבקשת הוסיפה וטענה כי קשר האחאות בין הקטינים לא יכול לבסס קשר הורי בין המשיבה לבין ס'.

12. בית המשפט המחוזי קיבל את בקשת רשות הערעור שהגישה המבקשת, ובהמשך לכך דן בבקשה כבערעור ודחה את הערעור לגופו. בית המשפט המחוזי קבע כי החלטתו של בית המשפט לענייני משפחה היא החלטה זמנית בלבד, עד למתן פסק דין בתובענות העיקריות, שלאחריו תעמוד זכות ערעור לכל אחת מבעלות הדין. בית המשפט המחוזי הוסיף וציין כי החלטתו של בית המשפט לענייני משפחה נתמכה באופן מלא בחוות דעת המומחה מטעם בית המשפט, שהמליץ על תחילתו של קשר בין ס' לבין המשיבה ככל הניתן בשלב מוקדם, וכי המלצה זו אף נתמכה על ידי העו"ס לסדרי דין והאפוטרופא לדין. זאת, כך נקבע, תוך הדגשת נסיבות המקרה, קשר האחאות בין שני הקטינים, והיותה של המשיבה דמות משמעותית – בהווה ובעתיד – בחייו של ס' מכוח היותה אמו של אחיו ע'. בית המשפט המחוזי קבע כי החלטתו של בית המשפט לענייני משפחה הייתה מדודה ושקולה, וכי אין מקום להתערב בה. עוד נקבע כי גם אם יוחלט בהמשך על הפסקת הקשר בין המשיבה לבין ס', לא ייגרם נזק לאחרון, מהטעם שהמשיבה תוצג לו בפגישותיהם כאמו של ע', כמו גם משום שהפגישות בין השניים יהיו מפוקחות ממילא.

בקשת רשות הערעור והתשובה לה

13. הבקשה דנן מכוונת נגד פסק דינו של בית המשפט המחוזי. בד בבד עמה, המבקשת הגישה בקשה לעיכוב ביצועו של פסק הדין עד להכרעה בבקשת רשות הערעור.

14. המבקשת טוענת כי מוצדק ליתן לה רשות ערעור לנוכח נסיבותיו הייחודיות של המקרה, וכן בשל כך שבקשתה מעוררת, כך נטען, שאלה עקרונית בכל הנוגע לקביעת הסדרי ראייה בין קטין לבין בן או בת זוג לשעבר של הורה הביולוגי, מבלי שלבן הזוג יש מעמד משפטי ביחס לקטין. בהקשר זה טוענת המבקשת כי למשיבה אין מעמד משפטי כלפי ס', ולכן קביעת המפגשים בין השניים נעשתה בחוסר סמכות, מה גם שהמבקשת, האם הביולוגית, מתנגדת לכך. המבקשת מוסיפה וטוענת כי עקרון

טובת הילד כשלעצמו אינו יכול להקים לאדם זכות כלפי קטין כאשר אין ביניהם קשר הורי.

15. יתר על כן, המבקשת טוענת כי החלטותיהן של הערכאות הקודמות מבוססות על הנחות יסוד שגויות, ובכלל זה על ההנחה כי לה ולמשיבה היו רצון וכוונה משותפים להביא את ס' לעולם. לטענתה, המשיבה לא הייתה מעוניינת כלל בהורותו של ס' וכי ההיריון עמו הוא זה שהביא להחרפת המשבר ביניהן. המבקשת מוסיפה וטוענת כי מעולם לא התקיים כל קשר בין המשיבה לבין ס', ועל כן אין יסוד להנחה לפיה המשיבה היא דמות חשובה או משמעותית בחייו.

16. לבסוף, המבקשת חוזרת וטוענת כי אופיו של הסעד הזמני שניתן במקרה זה על ידי בית המשפט לענייני משפחה הוא למעשה היענות לסעד עיקרי, המשנה את המצב הקיים. כמו כן, לטענתה מאזן הנוחות נוטה במובהק לטובתה, שכן לשיטתה עלול להיגרם ל-ס' נזק חמור אם יינתן הסעד הזמני. בנוסף, המבקשת טוענת כי ההיעדרות לבקשה לקיים מפגשים בין המשיבה לבין ס' חרף ההתנגדות הנחרצת שלה עצמה, אמו הביולוגית, היא פגיעה חמורה בזכויותיה ההוריות. המבקשת מוסיפה וטוענת כי ממילא סיכוייה של התובענה העיקרית שהגישה המשיבה הם נמוכים מאד.

17. ביום 8.4.2018 הוריתי למשיבה להגיש תגובות לבקשת רשות הערעור ובקשת עיכוב הביצוע. כמו כן, בשלב זה צורפה גם האפוטרופא לדין כמשיבה להליך.

18. יצוין כי ביום 9.4.2018, עובר להגשת התגובות לבקשה, המבקשת הגישה בקשה נוספת שהוגדרה על ידה "בקשה בהולה לעיכוב ביצוע זמני", ובה היא שבה וטענה כי תחילת הקשר בין ס' לבין המשיבה עלולה לגרום לפגיעה קשה בו. לבקשה צורפה החלטה של בית המשפט לענייני משפחה מיום 28.3.2018 שממנה עולה כי המבקשת לא הביאה את ס' למפגשים שנקבעו עם המשיבה על פי החלטת בית המשפט, כי בעבר היא הוזהרה שיוטלו עליה הוצאות בגין כל מפגש שאליו לא תגיע עם ס', וכי היא התבקשה להגיש תגובה לבית המשפט לענייני משפחה ובה לנמק מדוע לא תינתן החלטה המתירה למשיבה או לעו"ס לסדרי דין להיעזר במשטרת ישראל ליישום המפגשים או מדוע לא יוצא צו הבאה או צו מעצר. המבקשת טענה כי על רקע החלטות אלה של בית המשפט לענייני משפחה, אי מתן עיכוב ביצוע עלול לגרום גם לנזק כלכלי חמור עקב הוצאות שיושטו עליה, וכן לנזק לקטינים, אם אכן בית המשפט יורה על

מעצרה. בו ביום דחיתי את הבקשה, והוספתי את המובן מאליו – כי כל עוד לא עוכב ביצוען של ההחלטות השיפוטיות מושא בקשת רשות הערעור שהגישה המבקשת עליה לקיימן על פי דין.

19. האפוטרופא לדין הגישה תגובה לבקשת רשות הערעור ביום 25.4.2018. בתגובה נטען כי יש לדחות את הבקשה שנסבה על החלטה באשר לסעד זמני שניתנה תוך בחינת טובתם של שני הקטינים, הן בנפרד והן ביחד. האפוטרופא לדין ציינה כי, לפי התרשמותה, ע' חשוף לרמת קונפליקט גבוהה ולשוני בינו לבין ס', באופן שפוגע בו ומבלבל אותו, ועל כן יש מקום ליתן משקל גם לטובתו. יתר על כן, האפוטרופא לדין סבורה כי אין חשש שייגרם נזק של ממש – אם בכלל – לקטין ס' גם אם לא יתקבל לבסוף הסעד העיקרי שלו עותרת המשיבה, שכן יש להניח כי דמותה של המשיבה תלווה את המשך חייו גם בהיותה אמו של אחיו ע', להבדיל מדמות ארעית שתיעלם מחייו.

20. המשיבה הגישה את תגובתה ביום 30.4.2018. יצוין, כי התגובה השתרעה על גבי 47 עמודים וצורפו לה עשרות רבות של עמודי נספחים, באופן שחורג מהצורך המידי בהליך דנן בהתחשב בכך שמדובר בהחלטה על סעד זמני, אך משקף כנראה את עוצמת הקונפליקט בין הצדדים. טענותיה יובאו אפוא בתמצית בלבד.

21. לטענת המשיבה יש לדחות את בקשת רשות הערעור. באופן כללי, המשיבה טוענת כי התנהלותה של המבקשת לוקה בחוסר תום לב, שכן במשך למעלה משלושה חודשים היא סירבה ליישם את ההחלטה בעניין הסעד הזמני ולקיים את המפגשים בין ס' לבין המשיבה. על כן, כך נטען, המבקשת מנועה מלבקש סעד בבית משפט זה. המשיבה טוענת עוד כי הבקשה אינה עומדת באמות המידה למתן רשות ערעור, שכן היא אינה מעוררת סוגיה בעלת חשיבות ונסבה כל כולה על החלטה קונקרטי בעניין סעד זמני. יתר על כן, המשיבה טוענת כי יש לדחות את הבקשה גם לגוף הדברים, מטעמים שונים ובעיקרו של דבר לאורו של עקרון טובת הילד. המשיבה טוענת כי כל שלושת הגורמים המקצועיים שבחנו את המקרה היו תמימי דעים כי הנתק בין ס' למשיבה פוגע בשני הקטינים ותמכו ביצירת קשר ביניהם באופן עקבי. בהקשר זה הודגש כי אף מבחינת מאזן הנוחות יש לדחות את בקשת רשות הערעור בהתחשב בנזק שעלול להיגרם למשיבה אם לא תחל בביסוס קשר עם ס' ובסופו של דבר תתקבל עמדתה. בנוסף, המשיבה טוענת כי אין יסוד לטענת המבקשת באשר לכך שהסעד הזמני

הוא קבוע ובלתי הפיך, ומדגישה כי הסעד העיקרי שהתבקש על ידה הוא משמורת והסדרי ראייה לגבי שני הקטינים. לעומת זאת, כך הוטעם, במסגרת ההחלטה על הסעד הזמני הותר לה רק לקיים מפגשים בפיקוח עם ס' – סעד חלקי וזהיר בלבד. לבסוף, המשיבה טוענת כי אין הכרח להחזיק במעמד הורי מוכר כדין על מנת לקבל מעמד כלפי קטינים, ובלבד שבית המשפט השתכנע כי הדבר נדרש לשם הבטחת טובתם של האחרונים.

דיון והכרעה

22. לאחר ששקלתי את הדברים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לרשות ערעור להידחות.

23. כידוע, רשות ערעור ב"גלגול שלישי" ניתנת אך במקרים שבהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות כללית, החורגת מעניינם של הצדדים הישירים למחלוקת (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)). אמת מידה זו מוחלת ביתר שאת בהליך שנסב כולו על סעדים זמניים (ראו למשל: רע"א 2668/12 ביטון נ' רזנצוויג, [פורסם בנבו] פסקה ה' (1.4.2012)), וזאת על רקע מידת ההתערבות המצומצמת ממילא של ערכאת הערעור בשיקול דעתה של הערכאה הדיונית בנוגע למתן סעד זמני (ראו: רע"א 3741/17 מרום נ' חוף לבנון בע"מ, [פורסם בנבו] פסקה 10 וההפניות שם (14.6.2017)).

24. אכן, הבקשה דנן נוגעת בהיבטים אנושיים ורגישים מאין כמותם, ואינה דיון "טיפוסי" או "שגרתית" בסעד זמני. המדובר בסעד המאפשר, ולו באופן ראשוני, קיומו של קשר בין המשיבה לבין ס'. חרף זאת, אינני סבורה שיש מקום להתערב בהחלטותיהן המפורטות והמנומקות של הערכאות הקודמות בעניין זה. החלטתו של בית המשפט לענייני משפחה התבססה על חוות דעתו של המומחה מטעם בית המשפט ועל המלצתו, כמו גם על עמדתן של האפוטרופא לדין והעו"ס לסדרי דין. בית המשפט לענייני משפחה הנחה עצמו בהחלטתו, כפי שהודגש היטב, לאורו של עקרון טובת הילד. ההחלטה שקיבל היא החלטה זהירה, המאפשרת מפגשים בין המשיבה ל-ס' בפיקוח, במסגרת מרכז הקשר, ותוך הצגתה של המשיבה ל-ס' בתור אמו של ע'. כפי שסבר בית המשפט המחוזי, שדן לעומק בטענותיה של המבקשת, אינני סבורה כי בהחלטה מושא הבקשה נפל פגם המצדיק התערבות, לא כל שכן בגלגול שלישי.

25. בהתחשב באופייה האמור של ההחלטה, אינני סבורה כי הטענות העקרוניות לכאורה שהעלתה המבקשת מצדיקות מתן רשות ערעור במקרה זה. כאמור, המחלוקות העיקריות בין המבקשת למשיבה טרם התבררו עד תום, ואין מקום להרחיב את היריעה בעניינן בשלב זה. כפי שאף ציין בית המשפט המחוזי, גישה זו מקבלת משנה תוקף במקרה דנן, שבו ממילא ניתן להניח כי גם בעתיד יתקיים קשר כלשהו בין המשיבה לבין ס', בהיותה אמו של אהיו, ע'.

26. לא ניתן לסיים מבלי להתייחס לבקשה שהגישה המבקשת ביום 9.4.2018 (כמתואר בפסקה 18 לעיל). המבקשת לא הכחישה במסגרת זו את העובדה שהיא מסכלת את יישום ההחלטה בעניין קיום המפגשים, ואף ביקשה להסתמך על הסנקציות שיוטלו עליה בגין כך כטעם למתן עיכוב ביצוע בהליך זה. התנהלות זו אין לקבל. מכל מקום, איני נדרשת לעניין זה, הן משום שההתדיינות בעניין הסעד הזמני באה כעת אל סופה והן לנוכח הודעת עדכון שהגישה המבקשת ביום 22.4.2018 ובה ציינה כי ביום 17.4.2018 התקיימה פגישה ראשונה בין ס' לבין המשיבה במרכז הקשר, בנוכחותה. אוסיף בהקשר זה כי טרם חתימת ההחלטה התקבלה בקשה נוספת מטעם המבקשת, שבה היא טענה כי התשובה שהוגשה לבקשת רשות הערעור לא הומצאה לה כדין. משהסתיים הטיפול בתיק, איני נדרשת לכך, וממילא לא מצאתי שיש בכך כדי לשנות מהמסקנה שאליה הגעתי. נותר רק לקוות שמכאן ואילך יכבדו הצדדים כולם את ההחלטות השיפוטיות הניתנות בהליך, לטובת כל הנוגעים בדבר.

27. סוף דבר: הבקשה לרשות ערעור נדחית. ממילא, נדחית גם הבקשה לעיכוב ביצוע. בהתחשב במכלול הנסיבות, ובין השאר בהתחשב בכך שההתנהלות הדיונית משני הצדדים לא הייתה מיטבית, כמו גם בשאיפה לכך שהמבקשת והמשיבה ישכילו למצוא את הדרך להתנהלות שיש בה שיתוף פעולה, איני עושה צו להוצאות.

ניתנה היום, ט"ז באייר התשע"ח (1.5.2018).

ש ו פ ט ת